

Τετάρτη 22 Σεπτεμβρίου 2010

**Οργανωμένο έγκλημα**

45. τονίζει τη σημασία της καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος στον τομέα των ΔΠΙ, ιδίως σε σχέση με την παραποίηση και την διαδικτυακή παραβίαση ΔΠΙ· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη θέσπισης κατάλληλης ευρωπαϊκής νομοθεσίας σχετικά με την επιβολή αναλογικών και δίκαιων κυρώσεων και υποστηρίζει την στενή στρατηγική και λειτουργική συνεργασία μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων μερών στην ΕΕ, ιδίως της Europol, των εθνικών αρχών και του ιδιωτικού τομέα, καθώς και με μη κράτη μέλη της ΕΕ και διεθνείς οργανισμούς·

\*

\* \*

46. αναθέτει στον Πρόεδρο του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, καθώς και στα κοινοβούλια και τις κυβερνήσεις των κρατών μελών.

---

**Ευρωπαϊκή στρατηγική για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των ορεινών, νησιωτικών και αραιοκατοικημένων περιοχών**

P7\_TA(2010)0341

**Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2010 σχετικά με την ευρωπαϊκή στρατηγική για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των ορεινών περιοχών, των νήσων και των αραιοκατοικημένων περιοχών**

(2012/C 50 E/07)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το Μέρος III, Τίτλο XVIII της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως δε το άρθρο 174 αυτής,
- έχοντας υπόψη τους κανονισμούς για τα διαρθρωτικά ταμεία για την περίοδο 2007-2013,
- έχοντας υπόψη την απόφαση 2006/702/EK του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2006, για τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της Κοινότητας για τη συνοχή <sup>(1)</sup>,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 2ας Σεπτεμβρίου 2003 σχετικά με τις διαρθρωτικά μειονεκτούσες περιφέρειες (νησιά, ορεινές περιφέρειες, περιφέρειες με χαμηλή πυκνότητα πληθυσμού) στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής και των θεσμικών της προοπτικών <sup>(2)</sup>,
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών της 7ης Ιουλίου 2005 για την αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα <sup>(3)</sup>,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 15ης Μαρτίου 2007 σχετικά με τα νησιά και τους φυσικούς και οικονομικούς περιορισμούς που αντιμετωπίζουν στο πλαίσιο της περιφερειακής πολιτικής <sup>(4)</sup>,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2008, με τίτλο «Πράσινη Βίβλος για την εδαφική συνοχή: Μετατροπή της εδαφικής ποικιλομορφίας σε προτέρημα» (COM(2008)0616),
- έχοντας υπόψη το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με τίτλο «Περιφέρειες 2020 - μια αξιολόγηση των μελλοντικών προκλήσεων για τις περιφέρειες της ΕΕ» (SEC(2008)2868),

<sup>(1)</sup> ΕΕ L 291, 21.10.2006, σ. 11.

<sup>(2)</sup> ΕΕ C 76 E, 25.3.2004, σ. 111.

<sup>(3)</sup> ΕΕ C 31, 7.2.2006, σ. 25.

<sup>(4)</sup> ΕΕ C 301 E, 13.12.2007, σ. 244.

**Τετάρτη 22 Σεπτεμβρίου 2010**

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 24ης Μαρτίου 2009 σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για την Εδαφική Συνοχή και το στάδιο της συζήτησης σχετικά με την μελλοντική μεταρρύθμιση της πολιτικής συνοχής<sup>(1)</sup>,
  - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2009, με θέμα την έκτη έκθεση προόδου σχετικά με την οικονομική και κοινωνική συνοχή (COM(2009)0295),
  - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2010 με τίτλο «Πολιτική συνοχής: Στρατηγική έκθεση 2010 σχετικά με την υλοποίηση των προγραμμάτων 2007-2013» (COM(2010)0110),
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 110, παράγραφος 4, του Κανονισμού του,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αρχή της εδαφικής συνοχής έχει παγιωθεί στους κανονισμούς που διέπουν τη λειτουργία των διαρθρωτικών ταμείων για την περίοδο 2007-2013 και ότι αποτελεί έναν από τους νέους κομβικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εισήχθησαν με τη Συνθήκη της Λισαβόνας ο οποίος αποσκοπεί στην εξασφάλιση αρμονικής ανάπτυξης της ΕΕ μέσω της μείωσης των περιφερειακών ανισοτήτων και της άρσης των εμποδίων στην ανάπτυξη, περιλαμβανομένων και αυτών που συνδέονται με φυσικά και γεωγραφικά μειονεκτήματα,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι απαραίτητο να διευκρινιστεί ο αντίκτυπος των διατάξεων της Συνθήκης της Λισαβόνας στο καθεστώς των περιοχών που δικαιούνται ειδικά μέτρα στο πλαίσιο της περιφερειακής πολιτικής,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 174 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις περιοχές που πλήττονται από σοβαρά και μόνιμα φυσικά ή δημογραφικά προβλήματα, όπως οι υπερβόρειες περιοχές που είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένες και οι νησιωτικές, διασυννοριακές και ορεινές περιοχές,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ορεινές, νησιωτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες προκλήσεις λόγω των δημογραφικών μεταβολών, της δυσκολίας προσέγγισης, των κλιματικών μεταβολών, των μεταναστευτικών φαινομένων, του ενεργειακού εφοδιασμού και της περιφερειακής ολοκλήρωσης,
1. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη συμπερίληψη της εδαφικής συνοχής ως νέου στόχου της Ένωσης καθώς και για το νέο άρθρο 174· πιστεύει ότι οι διατάξεις του άρθρου 174 πρέπει να μεταφραστούν σε συγκεκριμένες αναπτυξιακές στρατηγικές και απτά μέτρα με σκοπό να ξεπεραστούν τα μειονεκτήματα και να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες των εν λόγω περιοχών·
2. θεωρεί ότι οι ορεινές, νησιωτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές αποτελούν ομοιογενείς ομάδες περιοχών και ότι διαθέτουν ορισμένα σημαντικά κοινά χαρακτηριστικά που τις διαφοροποιούν από άλλες περιοχές· πιστεύει ότι απαιτούν εξειδικευμένα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης· τονίζει σχετικά την ιδιόμορφη κατάσταση των νησιωτικών κρατών μελών που βρίσκονται στην περιφέρεια της Ένωσης·
3. είναι της γνώμης ότι το ΑΕγχΠ πρέπει να παραμείνει το κύριο κριτήριο επιλεξιμότητας για τη χορήγηση βοήθειας περιφερειακής πολιτικής· καλεί εντούτοις την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εργαστούν με στόχο την εκπόνηση στατιστικών δεικτών πλέον κατάλληλων και προσανατολισμένων στην εδαφική διάσταση προκειμένου να παρέχεται μια πλέον ολοκληρωμένη εικόνα του επιπέδου ανάπτυξης αυτών των μειονεκτουσών περιοχών· τονίζει ότι δείκτες άλλοι εκτός του ΑΕγχΠ (σύνολο πληθυσμού, επίπεδα ανεργίας/απασχόλησης, μορφωτικό επίπεδο, πληθυσμιακή πυκνότητα) μπορούν ήδη να χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη για την αναδιανομή πόρων μεταξύ περιοχών, εντός των προκαθορισμένων ορίων και λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής·
4. ζητεί τη θέσπιση εξειδικευμένου ευρωπαϊκού ολοκληρωμένου και ευέλικτου πλαισίου πολιτικής, το οποίο θα ασχοληθεί με τις ορεινές, νησιωτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές βάσει των κοινών χαρακτηριστικών τους, χωρίς να αγνοείται η ποικιλομορφία τους και με τη δέουσα προσοχή στην αρχή της αναλογικότητας· είναι της γνώμης ότι η πολιτική συνοχής πρέπει να αντιμετωπίζει την κατάσταση των νησιών όχι μόνο μέσω μέτρων περιφερειακής πολιτικής, αλλά χρησιμοποιώντας επίσης άλλες πολιτικές της ΕΕ με σημαντικό εδαφικό αντίκτυπο στην ανάπτυξη αυτών των περιοχών· πιστεύει ότι ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο πολιτικής για τις ορεινές, νησιωτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές μπορεί να διαθέτει την αναγκαία προστιθέμενη αξία για να υπερκεραστούν τα μόνιμα προβλήματα αυτών των περιοχών και να προσαρμοστούν τα μοντέλα ανάπτυξης στην αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων τους·

(1) EE C 117 E, 6.5.2010, σ. 65.

Τετάρτη 22 Σεπτεμβρίου 2010

5. καλεί τα κράτη μέλη και τις περιφερειακές και τοπικές αρχές να συμμετάσχουν ευρύτερα στις στρατηγικές ανάπτυξης των ορεινών, νησιωτικών και αραιοκατοικημένων περιοχών διότι μια κάρτερη προσέγγιση με τη συμμετοχή όλων των επιπέδων διακυβέρνησης, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να βρεθούν οι περιοχές αυτές στον ορθό δρόμο της βιώσιμης ανάπτυξης χωρίς να αγνοούνται άλλοι σημαντικοί τομείς της κάθε περιοχής· τονίζει ότι το δυναμικό αυτών των περιοχών, πολλές από τις οποίες διαθέτουν πολύ σημαντικούς φυσικούς πόρους, μπορεί να συμβάλει θετικά στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής για την ΕΕ του 2020, ιδίως στους τομείς της ενεργειακής πολιτικής και της έρευνας και ανάπτυξης·
6. τονίζει ότι ο στόχος της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης σε αυτές τις μειονεκτούσες περιοχές μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω μιας εύστοχης διαμόρφωσης εξειδικευμένων προγραμμάτων και δράσεων της ΕΕ προσαρμοσμένων σε κάθε περιοχή και στοχευμένων στην επίτευξη μιας διαρθρωτικής προσαρμογής αυτών των περιοχών και καθιστώντας τις ανταγωνιστικότερες και ικανές να αντιμετωπίζουν τις κύριες υφιστάμενες προκλήσεις, καθώς και μέσω του αποτελεσματικού συντονισμού και της εφαρμογής των τεσσάρων διαρθρωτικών ταμείων, του Ταμείου Συνοχής και λοιπών χρηματοπιστωτικών μέσων, όπως αυτά που παρέχει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων·
7. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε να συνεχίσουν οι ορεινές, νησιωτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές να ωφελούνται από συγκεκριμένες διατάξεις βάσει του νέου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και κατά την επόμενη περίοδο προγραμματισμού·
8. εκφράζει ικανοποίηση για τους Ευρωπαϊκούς Ομίλους Εδαφικής Συνεργασίας (ΕΟΕΣ) διότι τους θεωρεί μέσο που θα επιτρέψει τον υπερκερασμό των εμποδίων που παρακωλύουν την εδαφική συνεργασία· ενθαρρύνει τις ορεινές, νησιωτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές να κάνουν χρήση των ΕΟΕΣ όσον αφορά την διαχείριση των έργων εδαφικής συνεργασίας με άλλες περιοχές που συγχρηματοδοτούνται από την ΕΕ, κάτι που μπορεί να τις φέρει κοντύτερα στις οικονομικές περιοχές που τις περιβάλλουν·
9. ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να κάνουν πλήρη χρήση των μέσων της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας στις ορεινές, νησιωτικές και αραιοκατοικημένες περιοχές ώστε να μπορέσουν να επωφεληθούν από τους πόρους που διατίθενται σε διασυνοριακό επίπεδο·
10. ζητεί να εγκαταλειφθεί το κριτήριο της χιλιομετρικής απόστασης (150 χλμ) που χρησιμοποιείται στη διαδικασία ταξινόμησης των νησιών ως παραμεθόριων περιοχών επιλέξιμων για χρηματοδότηση βάσει προγραμμάτων διασυνοριακής συνεργασίας στο πλαίσιο είτε του στόχου εδαφικής συνεργασίας της πολιτικής συνοχής είτε της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας· πιστεύει ότι σε περίπτωση που η θέσπιση κάποιου ορίου θεωρηθεί αναγκαία, θα ήταν προτιμότερο για τις νησιωτικές περιφέρειες να εφαρμοσθεί η προϋπόθεση του διασυνοριακού εδάφους στο επίπεδο της θαλάσσιας λεκάνης·
11. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στην Επιτροπή, στο Συμβούλιο, στις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές κυβερνήσεις των κρατών μελών, καθώς και στους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους.